

BÝLINGSHÚSIÐ Í MARITUGØTU

NÁMSÆTLANIR 2009

SKAPANDI EVNIR

SOSIALIR FØRLEIKAR

MÁL OG SAMSKIFTI

PERSÓNLIÐIR FØRLEIKAR

SIÐIR OG MENTAN

HEILSA OG RØRSLA

NÁTTÚRA

Námsætlan fyri Býlingshúsið í Maritugøtu

Endurskoðað í mars 2016

Innihaldsyvirlit

Innihaldsyvirlit	0
Innleiðing	2
1. Persónligir førleikar	3
Okkara mál eru	3
Hvussu røkka vit málunum	4
2. Sosialir førleikar	4
Okkara mál eru	4
Hvussu røkka vit málunum	4
3. Mál og samskipti	5
Okkara mál eru	5
Hvussu røkka vit málunum	5
4. Kroppur og rørsla	6
Okkara mál eru	7
Hvussu røkka vit málunum	7
5. Skapandi evni	7
Okkara mál eru	7
Hvussu røkka vit málunum	8
6. Mentan og Siðir	8
Okkara mál eru	9
Hvussu røkka vit málunum	9
7. Náttúra	9
Okkara mál eru	9
Hvussu røkka vit málunum	10
8. Eftirmeting	10

Innleiðing

Býlingshúsið í Maritugøtu er ein dagstovnur í Tórshavnar Kommunu, ið liggur í einum barnavinarligum umhvørvi, burtur frá ferðslu men í tættbygðum øki í Hoyvík. Beint uttanfyri garðin er ein FIFA vøllur, eitt spælipláss og hugnaligt náttúruøki. Vit eru ein lítil stovnur við einari vøggustovu og tveimum barnagarðsstovum har øll kenna hvønn annan.

Vit hava eitt virðisgrundarlag fyri stovnin, har vit hava raðfest tey virðir, ið vit meta hava serliga stóran týdning fyri okkara námsfrøðiliga arbeiði. Hesi eru: *tryggleiki, trivnaður, yrkisfórleiki, virðing og samstarv*, og tey eru útgreinaði í faldaranum, sum øll foreldur fáa, tá ið børn teirra byrja á stovninum. Hesi virðir royna vit miðvíst og áhaldandi at arbeiða eftir, og vilja tey eisini liggja til grund fyri hesa námsætlan.

Vit leggja dent á at vera viðurkennandi í okkara samskipti, bæði við børn og vaksin, tí vit meta hetta vera sera týðningarmikið í einum virðiligum samskipti. Vit halda tað vera umráðandi, at børnini føla seg hoyrd og sædd, at vit viðurkenna teirra kenslur, bæði gleði, sorg, vreiði osfr., og at vit viðurkenna tey fyri tað, tey eru, og ikki bert fyri tað tey gera.

Eisini arbeiða vit út frá hugtakinum “lurtandi pedagogik”, sum í stuttum merkir at lurta eftir børnunum - tað vil siga at veruliga gera sær ómak at lurta hvat tey siga, og at fanga sporini hjá børnunum og arbeiða út frá teimum. Hetta ger, at okkara virksema vil vera í støðugari broyting, tí vit vita ikki svarið frammanundan. Um vit veruliga lurta eftir børnunum, mugu vit fylgja teirra forvitni, og harvið hava eitt opið sinn, uttan at hava eina greiða meining/ætlan um hvussu vit “koma á mál”. Her kunnu vit eisini brúka “lítlafundir”, sum er eitt forum, har móguleiki er at fara í dýpdina og reflektera yvir eithvørt. T.d. kann eitt starvsfólk fara til síðis við 5-6 børnum, og taka eina mynd við, sum eitt barn hevur málað. Her kunnu børnini eftirmeta málningin – við hjálp frá starvsfólkinum, sum spyr opnar spurningar og letur børnini spyrja hvønn annan og hoyra hvussu ymisk sjónarmiðini kunnu vera. Hetta kann geva nýggjar spurningar, og børnini kunnu fáa íblástur til at royna av nýggjum ella søkja sær nýggja vitan. Hetta gera vit fyri at sjónliggera, hvussu ymiskt børn hugsa og skilja, og leggja dent á, at børnini fáa at vita at tað er í lagi at vera øðrvísi og at ikki øll hugsa líka.

Sitat Vea Vecchi: *Tey ráð sum børnini sjálvi geva hvørjum øðrum, eru ofta betri, tí tey liggja nærri at barnsins egna hugsunarhátti.*

Menniskja lærir alt lívið, líka frá barnið kemur úr móðurlívi, og tískil er eisini umráðandi at vit sum dagstovnur hava eina námsætlan, har vit seta okkum námsfrøðilig mál. Uttan mál verður úrslitið tilvildarligt, so tí hevur tað alstóran týdning at seta sær mál.

Vit hava valt at byggja okkara námsætlan á 7 økir, sum umfata ymiskar førleikar hjá barninum, ið framhaldandi skulu mennast. Í okkara arbeiði vilja vit altíð stremba ímóti at taka støði í barnsins menningarstøði, og vit hava tískil valt ikki at býta málini upp í aldursbólkar. Eisini eru teir ymisku førleikarnir tengdir at hvørjum øðrum, og tí leggja vit dent á at styrkja barnsins førleikar í einari heild, so barnið mennist á øllum økjum.

Henda námsætlanin er eitt arbeiðsamboð til starvsfólkini í Býlingshúsinum í Maritugøtu, og skal javnan endurskoðast og eftirmetast. Hetta er ein partur av arbeiðinum við áhaldandi at styrkja okkara yrkisførleika, og er við til at hjálpa okkum at geva barninum eitt mennandi og læruríkt umhvørvi.

1. Persónligir førleikar

Teir persónligu førleikarnir eru ein av grundarsteinunum undir menningini hjá tí einstaka barninum, og hava tí serliga stóran týdning í okkara námsfrøðiliga arbeiði.

Vit hava her valt 3 hugtøk, ið vit meta hava serligan týdning fyri at stimbra tann persónligan førleikan.

Hesi eru:

- **Sjálsvirði:**

Vit vilja arbeiða við at styrkja/varðveita sjálsvirði hjá barninum.

Sjálsvirði snýr seg um - hvat haldi eg um meg sjálvan? Eri eg nóg góður sum eg eri, uttan at skula gera nakað?

- **Sjálvsálit:**

Vit vilja arbeiða við at styrkja/varðveita sjálvsálitið hjá barninum.

Sjálvsálit snýr seg um - havi eg álit á mær sjálvum? Meti eg, at eg kann meistra uppgávur sum eg fari í holt við? Ella tori eg at fara í holt við ókendar uppgávur?

- **Sjálvsfatan:**

Sjálsvirði og sjálvsálit hava stóran týdning fyri hvussu barnið sær seg sjálvt, og við at styrkja hesi, førir tað við sær at barnið kann menna eina jaliga sjálvsfatan.

Sjálvsfatan snýr seg sostatt um, hvussu barnið sær seg sjálvan í mun til bæði sjálsvirði og sjálvsálit, og tí ber ikki til at hava eina jaliga sjálvsfatan, um barnið bert hevur eitt gott sjálvsálit, men minni gott sjálsvirði.

Hesi hugtøkini hava stóran týdning fyri alla persónligu menningina, og vit leggja tí stóran dent á hesi í okkara námsfrøðiliga arbeiði, so at børnini fáa eina jaliga fatan av sær sjálvum, samstundis sum tey fáa áræði til at læra og mennast. Onnur hugtøk, ið eru tætt knýtt at hesum, so sum sjálvsbjargni og samleiki, felagsskaps-kensla, hava eisini stóran týdning í arbeiðinum.

Og hóast talan er um tann persónliga førleikan, er tað týðningarmikið at minnast til, at vit læra og mennast saman við øðrum. Tískil letur tað seg ikki gera at hyggja eftir hesum førleikanum einsamøllum, tí hann er neyvt tengdur at tí sosiala førleikanum. Eisini er neyðugt at hava aldur og menningarstøði hjá tí einstaka barninum í huga.

Okkara mál eru:

- At vit skapa eitt tilknýti til barnið, sum hevur stóran týdning fyri trivnaðin hjá barninum.
- At vit viðurkenna og virða barnið sum tað menniskjað, tað er, so tað fær eina kenslu at vera hoyrt og sætt, og vera nóg gott í sær sjálvum.
- At barnið lærir at skilja, handfara og seta orð á egnar kenslur.
- At barnið lærir at seta mörk og at vísa hvat tað vil og hvat tað ikki vil, og at barnið lærir at skilja mörkini hjá øðrum.
- At barnið verður eggjað og fær áræði og dirvi til at fara undir nakað nýtt.

Hvussu røkka vit okkara málum:

- Tað er umráðandi at samskiptið við barnið fer fram við virðing, at vit tosa vinarliga, og at vit saman við barninum finna hóskaði loysnir til at loysa ósemjur og ivamál.
- Vit viðurkenna barnið, nevna tað við navni, lurta eftir tí og seta orð á, soleiðis at barnið føkir, at tað er týdningarmikið.
- Vit læra børnini sjálvbjargni við at lata børnini gera alt tað sum tey duga sjálvi, og geva teimum hjálp og vegleiðing við tí, tey ikki megna enn.
- Vit mugu sum vaksin vera týðilg um hvat vit ynskja og hvar okkara mörk eru, so vit kunnu vera ein góð fyrmynd.
- Vit mugu seta hóskaði krøv og avbjóðingar til barnið, so tað kann fáa eina kenslu av at eydnast, samstundis við at vit eggja barninum at royna nýggjar avbjóðingar.
- Tað er umráðandi at vit sum vaksin klára at rúma barnsins kenslur og seta orð á tær.

2. Sosialir førleikar

Teir sosialu førleikarnir mennast gjøgnum alt lívið, tó er tað serliga í barnaárunum, at vit skapa tey grundleggjandi sosialu mynstrini. Hesir førleikar eru eisini, saman við teimum persónligu førleikunum, grundarsteinarnir undir menningini hjá hvørjum einstakum barni, og hava tí serliga stóran týdning í okkara námsfrøðiliga arbeiði.

Okkara mál eru:

- At barnið upplivir gleði og menning saman við børnum og vaksnum, og harvið fær eina kenslu av at hoyra til og hava týdning.
- At læra at vera saman í jaligum relatiónum og samspæli, og læra at handfara ósemjur á skilagóðan hátt.
- At barnið lærir at góðtaka og virða hvørt annað og hava eina kenslu av, hvussu onnur hava tað.
- At barnið lærir at deila við onnur, bíða eftir túri og hjálpa øðrum.
- At barnið fær móguleika at fordjúpa seg í tað fría spælið, sum er sera virðismikið og týdningarmikið fyri alla menningina hjá barninum.

Hvussu rækka vit okkara málum:

- Vit ynskja at skapa eitt jaligt umhvørvi har børnini trívast og mennast. Eitt umhvørvi, har pláss er fyri øllum og rúm er fyri ymiskleika.
- Í okkara arbeiði brúka vit ymisk pedagogisk amboð, so sum søgur og samtalutalvur frá Stig fyri Stig, sum læra børnini at seta orð á kenslur og skilja, at vit øll hava okkara mørk, tankar, kenslur og meiningar.
- Vit tosa við børnini um ymiskleika og empati.
- Vit hava samling, har børnini m.a. fáa móguleikan at siga frá onkrum tey hava uppliva, meðan hini lurta.
- Vit stuðla børnunum í spæli, koma við íblástri og geva teimum amboð til sjálvi at loysa ósemjur á ein skilagóðan hátt.
- Vit skapa karmar fyri, at børnini kunnu fáa tíð og frið til frítt spæl.
- Vit hava aldurssvarandi spøl, t.d. regluspøl til tey størri børnini, sum m.a. eru við til at menna børnini í at útseta egin áhugamál og fylgja tær givnu spælireglurnar.

3. Mál og samskipti

Eitt gott mál er ein fortreyt fyri at kunna greiða væl frá og samskipta væl við onnur. Men tá tað snýr seg um samskiptið, er talan ikki bara um talumálið; tað eru onnur mál, sum eisini hava avgerandi týdning fyri menningina hjá barninum, m.a. kropsmál, skriftmál og myndamál.

Málið hevur týdning fyri bæði sjálsvirðið og sjálvsálitið hjá barninum, so tað kann siga frá, hvat tað vil, samstundis sum hetta hevur stóran týdning fyri sambandið við onnur.

Málsligu førleikarnir eru ofta inngongdin til heimin, ein móguleiki til at nema sær vitan og royndir. Tí hevur tað avgerandi týdning, at vit læra barnið at seta orð á tað, ið tað upplivir í gerandisdegnum. Við einum ríkum og fjølbroyttum máli verður barnið betri ført fyri at greiða frá og skilja onnur. Tí hevur tað stóran týdning hvussu vit samskipta, so børnini saman læra at tosa, lurta og spyrja, tí tá eru tey eisini før fyri at siga sína hugsan, og kunnu - í størri mun – vera við til at leggja sín egna gerandisdag til rættis.

Okkara mál eru:

- At barnið ognar sær eitt ríkt og fjølbroytt mál.
- At barnið lærir at nýta og skilja bæði tað talaða málið og kropsmálið.
- At barnið lærir at siga frá sínum tonkum, kenslum, meiningum og ætlanum, og greiða frá, soleiðis at tað verður skilt rætt.
- At barnið lærir at samskipta, taka orðið og at lurta eftir øðrum.

Hvussu rækka vit okkara málum:

- Vit eru tilvitaði um at seta orð á, t.d. lutir, gerðir, kenslur og tankar í gerandisdegnum, heldur ein at peika ella nýta ótøkilig orð sum "hatta", "okkurt" osfr.
- Vit hjálpa børnunum at seta orð á, og geva teimum tíð og móguleika at fortelja um upplivingar o.a., vit syngja, siga søgur, sagnir, rím og ramsur osfr.
- Vit seta orð á, tá ið børnini eru glað, ill, kedd, spent osfr. soleiðis at tey kunnu gerast tilvitaði um sínar egnu kenslur og kenslurnar hjá øðrum, t.d. við at avlesa kropsmálið.
- Vit nýta ymiskt námsfrøðiligt tilfar, sum t.d. spøl, har børnini læra uppmerksemi, hugtøk, skap, bókstavir, litir, rútmur osfr., og sum stimbra hugflogið, og tá børnini koma í skúlabólk um 6 ára aldurin, nýta vit Málspøl, sum er føroyskt tilfar, sum Sernám hevur givið út.
- Sum amboð nýta vit eisini TRAS, (Tidlig Registrering Af Sprogudviklingen), sum kann hjálpa okkum við at eygleiða málsligu førleikarnar hjá barninum, og at fáa eyga á ein ítøkiligan trupulleika. Um vit halda at okkurt barn ikki røkkur onkrum máli, mugu vit venda ansinum at hesum, og um neyðugt seta serlig tiltøk í verk, sum t.d. at fáa hjálp frá talupedagogi.

4. Kroppur og rørsla

Sum barn læra vit umheimin at kenna gjøgnum kroppin og rørslur. Við at styrkja um menningina av tí kropsliga førleikanum, styrkist eisini teirra móguleiki fyri at mennast sum heild. Tá talan er um kropp og rørslur, skal eisini havast í huga tann stóri týðningurin, sum sansirnir hjá barninum hava. Sansirnir stimbrast ígjøgnum alt ið vit gera, og røslurnar geva móguleika fyri at rannsaka, royna, njóta og skilja náttúruna og umhvørvið.

Við at fáa greiðu á hvussu kroppurin virkar, og hvat hann hevur at siga fyri heilsuna, fáa børnini somuleiðis móguleika fyri at fáa innlit í seg sjálvi og onnur.

Um vit hyggja eftir samfelagnum í dag, so er rákið tíverri soleiðis at børn (og vaksin) ikki røra seg nóg nógv, og tað vísir seg eisini í dag við at børn í størri mun hava sansatrupulleikar. Hetta setur enn størri krøv til okkum vaksnu, sum hava ábyrgd fyri børnunum at geva teimum tær avbjóðingar, sansaupplivingar og syrgja fyri at tey verða stimbraði á ein nøktandi hátt.

Vit hava tí valt at leggja okkum serliga eftir at fáa røslu- og sansavenjingar inn í gerandisdagin, so tað verður ein náttúrligur partur hjá børnunum. Vit hava broytt Klingrudalin (miðrúmið) soleiðis at størri móguleiki er til røslur, t.d. hava vit fingið ein klatrivegg, rimar, madrassar at leypa niður á, bóltar rúts osfr. umframt at vit hava nógv amboð, sum vit kunnu taka fram. Eisini hava vit gjørt ein faldara til foreldrini, har vit greiða frá týðninginum av hesum, hvussu vit arbeiða á stovninum, sum vónandi eisini kann geva foreldrnum íblástur til, hvat tey kunnu gera heima.

Starvsfólkið hevur eisini ein faldara, sum kann brúkast til íblástur og uppslagsbók við hugskotum til, hvussu vit fáa røslu- og sansavenjingar inn í gerandisdagin.

Okkara mál eru:

- At barnið verður tilvitað um og merkir gleðina við at røra seg.
- At leggja serligan dent á húðsans, tyngdarsans og vøddá- og liðsans, av tí at hesir ofta kunnu vera orsök til at børn hava sansa-trupulleikar.
- At bæði fínrørslur, grovrørslur og hinir sansirnir hjá børnunum eisini verða stimbraðir.
- At starvsfólkini og umhvørvið, bæði úti og inni, eggjar børnunum til at røra seg.
- At barnið eisini fær tíð og móguleika fyri at hugsavna seg.

Hvussu rækka vit okkara málum:

- Vit gera ymisk spøl við rørslum, bæði úti og inni, gera fimleik, dansa osfr.
- Vit geva børnunum móguleika til at klippa, tekna, líma, perla, byggja lego osfr. fyri at stimbra fínrørslurnar.
- Vit brúka náttúruna, ganga túrar í ymiskum lendi, geva børnunum aldursvarandi avbjóðingar, og geva teimum móguleika og tíð til at gera so nógv sum tey megna sjálvi.
- Vit arbeiða støðugt við at gera umhvørvið avbjóðandi í tann mun til ber, og vit mugu vísa børnunum á móguleikarnar til kropsligar avbjóðingar - bæði inni og úti.
- Vit stuðla barninum í at merkja sín kropp og rørslu, og sambandi millum sansir og kenslur.
- Eisini vilja vit gera børnini tilvitaði um matin, ið vit eta, við t.d. at leggja dent á hvat er sunnur kostur, um reinføri við at vaska hendur osfr.
- Um neyðugt, seta vit eyka tiltøk í verk.

5. Skapandi evni

Kreativitetur er ein týðandi partur av okkara arbeiði, og tað er umráðandi, at vit sum starvsfólk eru tilvitaði um tað. Kreativitetur er við til at flyta hugburðsmørk og hetta er við til at stimbra okkara tolyndi og forvitni í einum globaliseraðum heimi.

Skapanarhugurin er størstur, tá ið børnini eru trygg og trívast, og tað økir teirra áhuga og gleði við at skapa, tá tey sjálvi hava ávirkan á tað kreativa virksemi.

Okkara mál eru:

- At kveikja forvitnið hjá barninum
- At stimbra hugflogið hjá barninum
- At eggja barninum til at skapa og gleðast
- At vísa barninum fjølbroyttar móguleikar at nýta síni skapandi evni í náttúruni og við ymiskum úr náttúruni.

Hvussu rækka vit okkara málum:

- Starvsfólkini eru íverksetandi, samstundis við at vit eisini kveikja og geva børnunum íblástur.
- Starvsfólkini stýra tí kreativa virkseminum í tann mun børnini hava tørv á tí, ofta meira hjá teimum yngru børnunum, so tey kunnu síggja hvørjir móguleikar eru, samstundis sum tað eisini er umráðandi at tey sjálvi sleppa at royna seg.
- Vit taka útgangsstøði í tí sum rørir seg í barninum (spor) og byggja víðari uppá tað, ígjøgnum spæl og kreativitet.
- Børnini fáa móguleika at royna fjøltáttaðan kreativitet.
- Tilfar, so sum kreativar leikur, máling, pappír, lím o.a. skal vera lætt atkomuligt hjá teimum størru børnunum, so tey kunnu fara í gongd, tá tey fáa okkurt hugskot
- Vit syngja, lesa søgur, rím og ramsur og spæla sjónleik.
- Vit fara túrar í náttúruni, har børnini kunnu læra, hvat man kann taka við úr náttúruni, og hvussu tað kann brúkast á ein kreativan hátt.

Tað er eisini umráðandi at dokumentera arbeiðið hjá børnunum, og tað gera vit m.a. vit at sýna fram tað sum børnini gera, at taka myndir av processini, sum vit kunnu hanga upp til børn og foreldur, og sum børnini eisini fáa í teirra egna myndamappu. Eisini skriva vit á talvuna hvat ið børnini hava gjørt gjøgnum dagin, so foreldrini kunnu tosa við børnini um tað, tá ið tey koma heim, og móguliga fáa hug at arbeiða/spæla víðari heima.

6. Mentan og Siðir

Mentan er orðið, ið vit brúka til at greina, hvørji vit eru, og hvussu vit uppfata heimin. Í møtinum við aðrar mentanir læra vit betur at lýsa, hvørji vit sjálvi eru. Við at hugsa um mentanina og siðirnar kunnu vit betri skilja, hvat hevur serligan stóran týðning fyri okkum.

Ein týðandi partur av einum og hvørjum samfelag er tann mentanarligi arvurin; tískil meta vit, at tað hevur stóran týðning, at børnini læra um okkara mentan og teir siðir, sum hava nógv at týða fyri at liva í hesum samfelagnum.

Í arbeiðinum leggja vit dent á at greiða barninum frá, hvat siðir eru; eitt nú varpa vit ljós á Grækarismessu og Flaggdagin við at tosa um, klippa, mála ella tekna tjöldur og Merkið. Vit tosa um okkara halgidagar, hví vit halda teir, og hava tey seinastu árinum havt til sið at tey størru børnini framføra jólaevangeliið sum leik til jólahaldið. Eisini hava vit fingið ein nýggjan sið, har vit á hvørjum ári baka køkur við børnunum í sambandi við tiltakinum “Í Menniskjum góður tokki”. Vit læra sangir og rím hjá okkara rithøvundum, fara á framsýningar, vitja søvn, á konsert hjá Føroya Symfoniorkestur, til sjónleikir o.m.a.

Okkara mál eru:

- At børnini fáa innlit í okkara søgu og mentan.
- At børnini fáa møguleikan at luttaka í framsýningum og mentanarligum og siðabundnum tiltøkum.
- At børnini fáa innlit í, tá serligir dagar eru, hví vit hátíðarhalda teir ymsu dagarnar.
- At børnini fáa innlit í fremmandar mentanir, hvat sermerkir tær, og hvat er øðrvísi hjá okkum.

Hvussu rækka vit okkara málum:

- Vit siga frá sagnum og kvæðum, og læra børnini at kvøða.
- Vit tosa um hvat teir serstøku dagarnir merkja, t.d. hví vit halda páskir, jól, flaggdag, Ólavsøku osfr.
- Vit tosa um fremmandar mentanir, hvat sermerkir tær, og hvat er øðrvísi hjá okkum, og saman við børnunum leita vit okkum vitan um hetta, t.d. í bókum, á internetinum osfr.
- Vit vitja stovnar og virkir, læna bøkur á bókasavninum og luttaka í ymskum tiltøkum um møguleiki er til tess.

7. Náttúra

Náttúran gevur nógvar møguleikar fyri spæli, læran og menning. Ymskar náttúruupplivingar geva børnunum eina betri fatan av teirra umheimi, samstundis sum áhugin fyri umhvørvinum og vitanin um tess økist.

Upplivingar í náttúruni mennir barnið kensluliga, sálarliga og kropsliga. Tí ynskja vit, at børnini skulu uppliva gleðina við at vera úti í náttúruni í teimum ymsu árstíðunum. Eisini ynskja vit, at tey læra at virða náttúruna og umhvørvið.

Tá børn spæla úti í náttúruni mennist hugflogið, og avbjóðingarnar, ið eru nógvar og fjølbroyttar, eru við til at stimbra barnið sum heild.

Náttúran gevur barninum møguleikar fyri at skipa teirra verð, har tey sjálvi kunnu síggja samanhangir, sum annars kunnu vera truplir at skilja, t.d. tøl, mongdir, mótsetningar og raðfylgjur.

Okkara mál eru:

- At barnið upplivir gleðina við at vera í náttúruni.
- At barnið kann uppliva náttúruna við øllum sansum, og hvussu hetta kann stimbra spælið og hugflogið.
- At barnið kann fáa ymskar royndir og upplivingar í náttúruni.
- At barnið fær virðing fyri náttúruni og umhvørvinum.

Hvussu rækka vit okkara málum:

- Vit fara túrar í náttúruni og læra um hvussu hon broytist alt eftir hvør árstíðin er.
- Vit fara út í øllum veðri og laga aktivitetirnar eftir veðrinum, um tað er sól, regn, kavi osfr.
- Børnini verða eggjaði til at sansa náttúruna, gleðast um og fara væl um hana.
- Vit fara útferðir í fjøruni, har vit kunnu leita eftir krabbum og síðani kanna hesar.
- Vit fara túrar í haga, fjøru, viðarlundir o.a., har vit hyggja eftir fuglum, blómum, klintra í trøum, fanga kombikk, krabbar osfr.
- Hava samling, har vit taka ymisk evni upp, sum t.d. fuglar – hvat eyðkennir teir, hvørjir eru flytifuglar osfr.
- Vit luttaka í árliga ruddingardegnum, tosa um, hvussu man er úti í náttúruni, hvat man kann henta, at man ruddar upp eftir sær osfr.

8. Eftirmeting

Fyri at vita um vit fylgja námsætlanini, er tað neyðugt at vit javnan eftirmeta okkara arbeiði, t.d. á stovufundum, starvsfólkafundum og til foreldrafundir. Eisini er neyðugt at vit dokumentera okkara arbeiði, t.d. við at taka myndir til myndatalvur og myndamappu til hvørt barnið, umframt heimasíðuna.

Og sjálvsagt skal námsætlanin eisini endurskoðast og dagførast við jøvnum millumbilum.

Námsætlanin kann eisini lesast á okkara heimasíðu, har eisini faldarin um stovnin, har m.a. okkara virðisgrundarlag, okkara gerandisdagur og praktiskir upplýsingar eru at lesa.

Heimasíðan er: www.maritugota.fo